

ER IS IETS MIS IN DE STAAT DENEMARKEN...

Posted on 14. Januar 2020

Een commentaar van Dirk Pohlmann.

In 2016 was Denemarken het gelukkigste land ter wereld. Nergens anders op deze planeet zijn de mensen zo gelukkig met hun leven als bij onze noordelijke burens. In 2018 stond Denemarken met zijn 5,5 miljoen inwoners nog op de tweede plaats. Over het algemeen zijn de Noord-Europeanen zeer tevreden. In de eerste vier plaatsen op de geluksindex staan Finland, Denemarken, Noorwegen en IJsland om de beurt - en Zweden staat ook op de zevende plaats. Daartussenin liggen Nederland en Zwitserland. De rest van de wereld is de volgende. Conclusie: het gaat goed met de mensen in Scandinavië. Dit is te danken aan het hoge inkomen, de lange levensverwachting en de goed functionerende sociale voorzieningen. Corruptie is geen probleem in Scandinavië, en de landen daar nemen ook topposities in. Dat zeggen ze.

Toch zijn Jeanette Strauss, Ingmar Z (naam bekend), Per X en Bitten Jensen allesbehalve gelukkige Denen. Ze zijn in de fabrieken van een steeds meer geprivatiseerde welvaartsstaat terechtgekomen. Zij zijn het slachtoffer geworden van een niet-erkende pan-Europese trend.

Ook in Denemarken begon aan het begin van het millennium een herstructurering van de samenleving in de zin van marktradicalisme. Minder staat, meer netto van de grove en wendbare, particuliere bedrijven in plaats van staatsdinosaurussen, dat waren de beloften van de mooie nieuwe neoliberale wereld die in Europa is gemaakt. Tony Blair nam Margaret Thatcher zo scherp in de maling dat de ijzeren dame "New Labour" beschreef als het grootste succes van haar regeringsperiode. In Duitsland waren het Gerhard Schröder en Joschka Fischer die het "Nixon-effect" gebruikten. Zo wordt het genoemd omdat het Richard Nixon van alle mensen was, een communistische eter uit het McCarthy-tijdperk, die betrekkingen met China heeft aangeknoopt. Hij kon dit doen omdat niemand hem ervan beschuldigde te zacht en onzorgvuldig te zijn ten opzichte van de kwaadaardige Geel en de Commies, zoals bijvoorbeeld John F. Kennedy werd beschuldigd.

Volgens dezelfde logica was het ook mogelijk voor de "Nieuwe Arbeiders" Duitsers Schröder en Fischer om het sociale net van de arbeiders rabiaat af te snijden en het geld in de zakken van de bezitters ervan te steken. Op de een of andere manier wilde niemand ze echt geloven, wat ze eigenlijk deden. In Duitsland

werd Agenda 2010 opgesteld en Peter Hartz werd de naamgever van een hervorming die er later toe leidde dat het EPD zijn electoraat uitholde. Ondertussen is de eerbiedwaardige partij op weg naar enkele cijfers, niet in het minst vanwege Hartz 4.

De van oudsher sociaal-democratische samenlevingen in Scandinavië zijn ook gemoderniseerd, zoals het toen werd genoemd. Om kosten te besparen.

Jeanette Strauss was een alleenstaande moeder met twee kinderen. Haar 15-jarige dochter Frida was net betrapt op het roken van marihuana op school en Jeanette was boos op haar.

Vervolgens werd Jeanette Strauss van het ene op het andere moment ontslagen, wat mogelijk is in het supersociale Denemarken. Onwettig, zoals later bleek. Maar met haar lage inkomen had ze grotendeels van hand tot mond geleefd en wist ze niet hoe ze de huur zonder loon moest betalen. Ze ging naar de kerk en vroeg om hulp, een terugbetaalbare lening voor een paar maanden, een soort van steun, iets dat haar uit de dreigende hachelijke situatie zou helpen.

Ze heeft geen hulp. In plaats daarvan besloot het personeel van de Frederiksberg Commune na 20 minuten gesprek de kinderen van Jeanette Strauss mee te nemen. Frida Strauss werd naar een kamer geleid waar ze een appartement voor begeleid wonen moest kiezen, waar ze een paar weken zou wachten tot haar moeder zou kalmeren. Dat haar moeder dat wilde. Het is een leugen. Frida wilde haar moeder niet verlaten, maar ze mocht haar niet meer zien. De gemeente beweerde dat Jeanette Strauss had ingestemd met het weghalen van haar dochter.

Jeanette Strauss kon niet geloven wat er met haar gebeurde, ze werd boos, hilde en beledigde de parochiewerkers. Haar Verzweiflung werd tegen haar gebruikt als bewijs dat ze niet voor haar dochter kon zorgen en een psychologische behandeling nodig had. Het werd haar opgedrongen. Dit ging enkele jaren door, tot 2019, toen officiëel ook toegaf dat het een vergissing was buiten de geldende wetten om. Intussen was Jeanette Strauss arbeidsongeschikt geworden, haar dochter had alcoholproblemen ontwikkeld onder de hoede van de gemeenschapsverzorgers en was verwaarloosd, de familie was verwoest en was een sociaal geval geworden. Nu is Frida Strauss meerderjarig, op een goede weg en vecht voor zichzelf en haar

moeders rechten.

Het was en is bijzonder schokkend dat Jeanette en Frida jarenlang tegen windmolens hebben gevochten zonder enig vooruitzicht op het starten van een juridische procedure die snel verlichting zou kunnen brengen. Hun situatie was kafkaëskisch tot het punt van wanhoop. En ze is wanhopig.

Naast een fictieve wereld van de rechtsstaat en de wetten was er de realiteit van een wereld van maatregelen waartegen zij niet kon opkomen.

Dit was en is het geval met Ingmar Z. De bestudeerde wiskundige en marketingspecialist had in Engeland gewerkt, verdiende goed geld en creëerde een klein fortuin door slimme voorraadspeculatie. "Ik was helemaal op de geldreis. Ik wilde zo snel mogelijk geld verdienen, zoveel mogelijk, niets anders". Hij keerde terug naar Denemarken, werkte in verschillende functies in een fabriek, deed overuren zoveel hij kon.

Daar kreeg hij een arbeidsongeval, viel van een ladder in productie, brak een wervel, 3 tussenwervelschijven werden vernietigd. Wat in eerste instantie onontdekt bleef omdat hij niet onderzocht werd. Ingmar Z had hevige pijn en werd niet meer in staat om te werken. Hij kreeg geen medische behandeling of revalidatie. Hij was in de molens van het systeem gevallen. Na iets meer dan een jaar nam de staat zijn vermogen in beslag om de sociale uitkeringen te vergoeden. Een Poolse gemeenteambtenaar die geen Deens sprak, had Ingmar Z geclassificeerd als een psychosomatisch geval.

Op een gegeven moment merkten ze dat er iets vreselijk mis was gegaan en begonnen ze zijn elektronische bestanden te vervalsen om het schandaal te verdoezelen. Er zijn documenten met achterhaalde of verwijderde data om de software van de gemeente te omzeilen en er zijn duidelijk vervalste onderbroekjes. Ingmar Z werd in meer dan 8 verschillende platen opgenomen om de programma's in zijn zaak te lokken. Hij vocht voor de teruggave van zijn vermogen. Het hoofd van de gemeente beloofde hem aan de telefoon om het geld terug te betalen en vroeg hem om hiervoor in functie te komen. Ingmar Z wachtte daar 20 minuten en vroeg vervolgens wat over de afgesproken afspraak. Het gezag belde de politie, twee agenten kwamen en na een korte woordenwisseling sloegen ze Ingmar Z, de man met de gebroken ruggengraat en vermiste schijven, brak een vinger en kneep in zijn lucht. Inmiddels is de juiste diagnose gesteld. Maar Ingmar Z is nu

arbeidsongeschikt, heeft morfine nodig en is afhankelijk van sociale voorzieningen.

Per X was een botenbouwer en had zonder onderbreking gewerkt sinds hij 13 jaar oud was. Hij lijdt aan een zeldzame genetische ziekte waarbij mollen zijn zenuwen en organen aanvallen. Wereldwijd hebben slechts zo'n 150 mensen er last van. Het werd uiteindelijk gediagnosticeerd door een Duitse universiteitsprofessor aan de hand van weefselmonsters. Maar Per X wist dat toen nog niet. Het enige wat hem opviel was dat het erger werd. Hij rapporteerde met de symptomen, pijn in de spieren van het linkerbeen, de arm, ernstige hoofdpijn en vermoeidheid. Hij was niet in staat om te werken. Na enige tijd werd zijn steun afgesneden. Per werd depressief, niet wetend hoe hij zijn familie moest voeden. Hij werd daarom opgenomen in een gesloten psychiatrische afdeling. Een werknemer van zijn gemeenschap probeerde hem volgens hun richtlijnen in te zetten voor tijdelijk werk, zodat hij zijn arbeid kon gebruiken om de door hem veroorzaakte kosten te betalen. Op zijn elektronische dossier in het "job centre" ontdekte hij dat hij naar verluidt 390 uur psychologische behandeling had gekregen, die in rekening was gebracht. Maar hij was nog geen minuut in behandeling geweest. Er was veel geld verdwenen in een zwart gat. Maar wie was het zwarte gat?

Per gelezen over een soortgelijk geval op Facebook. Hij heeft contact opgenomen met de betrokken persoon. Samen vonden ze twee andere mensen met vergelijkbare ervaringen. Zij vermoeden dat individuele gemeenten deze manier gebruiken om de belastingdienst te bedriegen.

De fraude door uitkeringsgerechtigden, die de privatisering moest voorkomen, is blijkbaar structureel georganiseerd. Er zijn ondernemende "ondernemers" die van het systeem profiteren om een goede winst te maken.

Dit heeft geleid tot een hele industrie die zich bezighoudt met het krijgen van zieke en gehandicapte mensen met een tijdelijk contract. Iedereen wordt onderzocht om te zien of hij of zij nog geschikt is voor het werk, zelfs kankerpatiënten of hoogbejaarden. De mensen werken dan voor overschrijvingsbetalingen. Op deze manier hebben bedrijven een leger van slavenarbeiders gecreëerd dat ze kunnen uitbuiten, en de gemeenten verdienen geld aan de overdrachtsbetalingen.

Het is niet verwonderlijk dat de wil om vals te spelen niet alleen bestaat onder de werklozen, maar nog

meer in een economisch systeem dat goedkope arbeidskrachten als een bedrijfsmodel beschouwt. Ook al willen de hoofdrolspelers van dit economische systeem ons ervan overtuigen dat de fout in het systeem altijd de mens is. Het systeem is perfect!

Ingmar en Per zijn geen geïsoleerde gevallen. Een maatschappelijk werker, Bitten Jensen, had contact opgenomen met het publiek via Facebook omdat de media die ze had benaderd geen melding wilden maken.

Ze had meer dan 90 van dit soort zaken verzameld en openbaar gemaakt waar ze bij betrokken was. Ze heeft het over hoe het sociale systeem over geld gaat, niet over het helpen van mensen in nood. Ze was zo geschokt door de flächendeckenden onmenselijkheid en het misbruik dat ze dossiers mee naar huis nam om ze openbaar te maken. Bitten Jensen bewees dat dit geen individuele gevallen waren, maar een structuur, een fout in het systeem. Of een gebrekkig systeem.

De Deense staat reageerde onmiddellijk op haar onthullingen. Op 21 januari wordt zij voor de rechtbank veroordeeld tot een gevangenisstraf voor de ongeoorloofde publicatie van vertrouwelijke gegevens. Het systeem, dat zo goed is in het verduisteren van belastinggeld, blijft onaangeroerd. Voorlopig.

Blijkbaar is niemand van plan zich bezig te houden met het feit dat de vermeende oplossing voor één probleem, de modernisering en privatisering van de sociale diensten, een groter probleem is geworden dan het vorige. Dit was een vermeende kostenstijging, die, in ieder geval in Duitsland, helemaal niet is gebeurd, ook al wordt er voortdurend over gesproken.

Het sociale netwerksysteem is omgevormd tot een bedrijfsmodel voor gewetenloze, slimme mensen die nu hun zakken vullen. Ten koste van de armen, de zwakken en de zieken. Er is iets verrot in de staat Denemarken.

Hoe is het in Duitsland, eigenlijk. Is Denemarken onze toekomst? Hoeveel Denemarken zit er in het Duitse sociale stelsel? Waarom weten we niets over de Deense situatie?

Het zou zeker zinvol zijn als er Europese media waren die zich bezighielden met wat er in andere landen

gebeurt. Bij hun onderzoek komen de Europese media meestal aan de nationale grenzen terecht. We weten weinig over wat er in de EU gebeurt, wat anderen beter of slechter doen dan wij. We leren niet van elkaar. Er is geen Europees publiek. We horen alleen uit Brussel. En dat heeft een slechte reputatie.

Europa is een groot, zwart informatiegat.

We weten bijvoorbeeld niet dat het Ministerie van Waarheid, dat in Duitsland voor twee jaar is gepland en dat langzaam vorm krijgt - met uitsluiting van het publiek - van Wikipedia en de publieke omroepen, al is ingevoerd in Israël. Van daaruit zou het moeten worden overgedragen aan de Engelse Wikipedia. Berichten over Palestina in de VS zijn alleen afkomstig van Israëlische tv-bronnen, dat wil zeggen de vrijheid van informatie, waarvan de keizerlijke politici van de Vijf Ogen dromen, dat wil zeggen de VS, Groot-Brittannië, Australië, Nieuw-Zeeland en sinds 1967 ook Israël. De Duitse politici zijn ook getraind om te dromen.

Ze weten niet wat ze doen, want de ontwikkeling wordt geheim gehouden, zoals ooit gepland voor TTIP. En de nietsvermoedende Duitse politici beschouwen dit "nieuwe terrein" als supermodern, trendy en mooi. We weten ook niet dat het Deense sociale systeem koers heeft gezet op het rif en schipbreuk heeft geleden. Misschien mogen we het ook niet weten. En de Deense media in het gelukkigste land ter wereld willen het ook niet weten. Ook veel gelukkige Denen zelf niet.

Het blootleggen van individuele corrupte mensen, ambtenaren en outsourcingspecialisten, dat zou nog steeds oké zijn. Individueel wangedrag. Ja ja, de mens! Maar een corrupt sociaal systeem in twijfel trekken? Dat zou een groot probleem zijn. Moeten we dat doen?

Het is beter om je ogen te sluiten en findet blijft comfortabel. Alleen de anderen zullen ziek worden of niet kunnen werken.

Ook het feit dat de media geen melding maken van de fouten in het systeem is op zich al een fout in het systeem. De mogelijkheden van elektronica worden alleen gebruikt om de bedrijfsmodellen en winstverwachtingen te versterken, niet om de informatiesituatie en de kwaliteit van het publiek te verbeteren.

Wie heeft daar eigenlijk baat bij? Zou het niet de hoogste tijd zijn voor een alternatieve Europese publieke ruimte die ook dergelijke structurele problemen aanpakt? Ik durf te wedden: Denemarken is overal.

+++

Met dank aan de auteur voor het recht om te publiceren.

+++

Referentie foto: S-F / Shutterstock

+++

KenFM streeft naar een breed spectrum aan meningen. Opiniëartikelen en gastbijdragen hoeven niet de mening van de redactie te weerspiegelen.

+++

Vind je ons programma leuk? Informatie over de ondersteuningsmogelijkheden vindt u hier:

<https://kenfm.de/support/kenfm-unterstuetzen/>

+++

Nu kunt u ons ook ondersteunen met Bitcoins.

 BitCoin-adres: 18FpEnH1Dh83GXXGpRNqSoW5TL1z1PZgZK